

Turku 18. p. Marrask. 1902

Helmi rakas!

”Ingenting så ondt, att det inte har något godt med sig” voi syyllä sanoa tämän syksyisistä poliittisista tapahtumista siinä suhteessa että niiden kautta olemme olleet paljo vilkkaammassa kirjevaihdoissa teikäläisten kanssa, isältäkin on tullut useampia kirjeitä. Yhden isän kirjeen olemme saaneet Axelin kautta, josta kiitos isälle. Lähettäessään kirjeen kirjoitti Axel että isän kirje Jalmariin teki saman vaikutuksen kun punainen vaate tekee härkään. Se on minusta muuten kummallista että Jalmari on niin täydellinen kagaali, hän joka ylimalkaan minun ymmärtääkseni ei koskaan ole ottanut minkäänlaista osaa poliittiseen menoon ja ylimalkaan ei ole ollut huvitettu muusta kuin hevosista, mutta ehkä se onkin pääsyy hänen hulluun kantaansa. Mikähän on Adèlen mielipide, kai hän seuraa miestänsä niin kuin tuleekin!

Kyllä me nyt rakas Helmi olemme teitä kaikkia omaisia isästä alkaen häirinneet ja saattaneet levottomiksi meidän surujemme tähden mutta täytyy jollekin ymmärtäväiselle ja osaaottavalle ihmiselle sydäntään keventää erittäin kun kaikki meidän pieneen seurapiiriimme kuuluvat perheet paitsi Almbergit kuuluvat kagaaliin. Täällä on jo täydellinen boikottaussysteemi liikkeellä niin pienessä seurassakin kun klubi. Sinne haalitaan ihmisiä kokoon oikealta ja vasemmalta ja näiden uusien avulla koetetaan sitte sulkea pois klubista muutamia heidän mielestään vastenmielisiä henkilöitä. Niitä ei sitte tervehditä j.n.e. Tämä kaikki heidän poliitillisten mielipiteidensä johdosta. Kyllä pian tulee meidänkin vuoromme. Olen kuullut muutamien sanoneen ettei meidän eli Alfredin kanta ole ollut heillä oikein selvillä mutta se pian tulee näkyviin. Tämä on minusta hyvin kummallista koska emme milloinkaan ole mielipiteitämme salanneet ei yhdessä eikä toisessa suhteessa. Olemme tunnustaneet olevamme uskollisia Suometarlaisia, Y.K.:n ynnä muiden senaattorien puolustajia, kagaalin vastustajia j.n.e.

Tähän on luullakseni syynä se että Alfredia, joka on sovinnollinen eikä tee afääriä itsestään koskaan, on pidetty niin ”humaanina” ja kilttinä mutta nyt kun todella tullaan kriittilliseen asemaan ja jokaisen tulee toimia vakaumuksensa mukaan, niin minä luulen että ällistytään kun huomataan hänen itsenäiset mielipiteensä. Tämä on minun yksityinen luuloni. Kyllä täällä nykyään on niin äärettömän ikävää ja tuntee itsensä niin yksinäiselle, ettei voi sanoa, ja mitä sitte tulleekaan kun Hovissa ruvetaan niitä poliitillisiä juttuja käsittelemään! Sanomattoman hauskaa olisi meistä päästä täältä pois.

Meillä on sitte vielä yksi suru, joka mieltämme painaa, mutta tästä pyytäisin sinua vielä olemaan puhumatta, se on se että minä taas olen ”reisun pääll”. Olen sitte vielä tavallisuuden mukaan kipeä ja ärtyinen. Alfred oli ensin kun tämä

huomattiin kovin onneton ja surullinen, sekin kun sitten sattui pahimpaan aikaan. Minulla olisi nyt tämän johdosta tehtävä sinulle ja teikäläisille ehdotus. Sen sijaan että lupauksenne mukaan tulisitte meille Pääsiäisenä, pyytäisimme teitä, isää, Artturia, Liisaa ja sinua tulemaan meille jouluna. Jollette tahdo olla kotoa pois itse jouluna niin voisitte tulla uudeksi vuodeksi eli Loppiaiseksi. Tuumikaa nyt tätä asiaa ja tehkää meille se sanomattoman suuri ilo että kerrankin tulette. Tilaa meillä kyllä on niin rakkaille vieraille. Eihän sitä tiedä kuinka kauan meillä on tällainen koti täällä Turussa. Kun sinä vaan olet asiaan suostuvainen niin kyllä sitte kaikki hyvin käy. Liisasta ei sinulle niin paljo vaivaa täällä tule olemaan, Miina kun häntä voi hoitaa, ja junamatka kyllä menee. Tulkaa nyt vaan, ajatelkaa kuinka se olisi Alfredille hauskaa ja virkistävää! Tämän kuun 29. p:nä mamma täyttää 70. vuotta ja minä olen juuri kirjoittanut tädille kehoittaen häntä ja enoa tulemaan siksi tänne. Mitään erinomaisempaa viettoa siitä tietysti ei tule, mutta olisihan hauska mammalle jos he tulisivat siksi tänne.

- Lapsetkin ovat nyt jo onneksi terveet, hekin ovat olleet kipeät silloin kun minäkin, heillä on ollut vilutautia ja kova yskä. - Toivon että taas joskus muistat meitä kirjeellä vaikka sinulla niitä onkin niin monelle kirjoitettavana, sillä ne ovat meille suurena ilona yksitoikkoisuudessamme, me kun emme missään käy eikä kukaan meillä. Viime viikolla oli meillä sentään erittäin hauska ilta täällä kotona. Filip Suuronen Helsingistä oli täällä Castrén & Snellmanin asioissa ja kävi silloin myöskin meillä tekemässä Alfredin (A. on C & S:n asiamies täällä hovissa) tuttavuutta. Alfred pyysi häntä sitte illaksi meille ynnä kolme nuorta Turkulaista herraa, jotka mielipiteiltään ovat meikäläisiä. Samana iltana sattui sitte vielä valtiopäivämies Ojanen tulemaan Alfredin luo asioissa. Hän istui sitte hyvän aikaa toisten seurassa juttelemassa. Voit arvata että tämä oli meille hauska ilta, tuli aivan kun joku raitis henkäys toisesta maailmasta. Kai tätä tällaista piisaisi vaikka kuinka kauan ellei sitä joskus lopeta. Suljen tähän senvuoksi lopuksi kaikkien sydämelliset terveiset ynnä toivomuksetteidän tänne tulostanne. Terveisiä myös Wänniläisille.
Julia

Sano sopivassa tilaisuudessa neiti Bergmanille että piakkoin lähetän työt takaisin sillä ikävä kyllä ei kukaan niitä nyt näy ostavan. Niitä kyllä pidetään kauniina mutta semmoisia ei kukaan nyt laita. Ikävä että K.Y:llä on turhaan ollut niin paljon vaivaa.